

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema LVI.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

tam certus est Paulus de his rebus, vt tanquam de præsentibus loquatur de futuris: in tercio scil. cælo sic edoctus.

Potest quoque illa seminationis similitudo nos de his erudire: cum id ipsum in natura sequenter fieri videbimus, quod granum emortuum nascitur, & secum fert corpus magis gloriosum, quam erat id quod seminatum est. Vide Thema præcedens LIII.

I. Quod de corporis terreni corruptione ignominia infirmitate, &c. dicitur, ad admonitionem facere, debet, vt scilicet de peccato subinde cogitemus, quod nobis illam infamiam & afflictionem corporis miseri accersuit.

Itaque 1. peccatum detestari discamus: & non concedamus vt illud regnet, Rom. 6. v. 12. sed domanda caro, 1. Cor. 9. v. 27.

2. Hæc ignominia & infirmitas excitet in nobis desiderium alterius vitæ, vtque prompto animo moriamur, & cupiamus cum omni creatura liberari ab hac vanitate Rom. 8. v. 19. Phil. 1. v. 23

F I N I S.

THEMA LVI.

1. Cor. 15. v. 49.

Sicut gestauimus imaginem terreni, ita & gestabimus imaginem cælestis (Adami.)

DISPOSITIO.

Sicut olim Paulo teste, 1. Cor. 15. ver. 29. baptisati sunt ad funera defunctorum, vt admonerentur mortalitatis & resurrectionis: ita hodie recte fit, cum in funeribus instituntur sacre cunciones, quibus Ecclesia de morte & resurrectione piorum eruditur. Nos itaq; in præsentī funere tractabimus verba prælecta, in quibus Paulus Christianos monet, quod sicut imaginem Adami terreni, hoc est miseriam & calamitatē gestarunt in corpore suo mortali: ita

Oo 3 vicif.

fectu. Etenim ex parte tantum cognoscimus, 1. Cor. 13. v. 12. Multa ^{de p[ro]p[ri]e} 2. Cor. 12. ver. 4. In speculo cernimus. Et quæ scimus, multo labore didicimus. Quantum ad corpus, magna est tarditas, donec adolescit infans. Magna sæpe deformitas. Indigentia cibi & potus. Miseriæ innumerales.

1. At cum gestaturi sumus imaginem cœlestis Adami, omnia mysteria perfecte cognoscemus, 1. Corint. 13. v. 12. Deus erit omnia in omnibus. Habebimus etiam aliarum rerum cognitionem. Agnoscemus omnes nos mutuo sicut Adamus Etiam: Petrus Mosen & Eliam, antea nunquam visos, Matth. 17. v. 4.

2. Corporis nulla erit imperfectio. Hinc non est dubium, quin pueri etiam, in infantili ætate mortui, sint resurrecturi ea statura, quam habituri fuissent si dedisset Deus vitam longiorem. De hoc eleganter Augustinus, quod illis tardius accessurum erat tempore, hoc sunt illo opere Dei miro atque celerissimo recepturi. De Ciuit. Dei lib. 22. c. 14.

Idem serm. 147. de temp. Reddetur munere quod illis erat accessurum tempore. Resurget enim in *diuina* *sed*, quod seminatam erat in infirmitate, 1. Cor. 15. v. 14. Christus enim assumpsit infantes. Hebr. 2. v. 14. Ergo illos quoque clarificabit: quorum est regnum cœlorum, Mar. 10. v. 14. Summa comprehendit Augustinus omnia, serm. 147. de tempore: corruptionem tolle, & quod vis adde. Etiam in vtero mortui, adeoque inter mortuos & sepultos numerandi resurgent: quia *omnes* in vitam reuocabuntur sepulchri, Joh. 5. v. 28.

Alioquin statuendum, esse in manu Dei animam, quæ careat corpore. Qui vtero non vitam habuerint in vtero, illi non inter mortuos nec sepultos possunt referri.

3. Corporis quoque omnis deformitas aberit, quando cœlestis Adam imaginem gestabimus. Quod enim Christus cicatrices seruauit, per dispensationem seu *circum-*

parca (vt veteres loquuti sunt) factum est: vt sic sanaret vulnera in cordibus Apostolorum, hoc est, incredulitatem, vt Augustinus habet, Sermon. 18. super Euang. Matth. de verbis Domini.

4. Nec cibo aut potu indigebit homo, post resurrectionem. Quod enim Christus manducasse cum suis legitur, Johan. 21. v. 13. non erat indigentiae: sed vt diximus antea, per dispensationem factum est.

Aliud de cibo & potu, Luc. 22. v. 39. *parabolica est locutio*: potest explicari per id Psalm. 16. v. 11.

Erimus non similes Angelis, Matth. 22. v. 30.

Quod manducavit Iesus, potestatis non egestatis erat, ait August. Sermon. 14. de tempore.

II. Pars.

Hæc quæ diximus multum doctrinæ & consolationis continent. Paucula tantum attingemus.

Primum enim faciunt ista, contra impatientiam, in tot & tantis miseris huius corporis afflicti: dum hic subiaceamus vanitati, Rom. 8. v. 20.

Vermium esca fit homo, Syr. 10. 13. Vide cumulum miseriarum, Syr. 41. ab initio, iuxta vers. latinam. At nihil hoc impedit gloriosam illam resurrectionem, vbi Christo erimus similes. Phil. 3. v. 21. & Angelis, Mat. 22. v. 30. Ideoque non sunt pares afflictiones, Rom. 8. v. 18. Quin imo, si comparimur conglorificabimur, Rom. 8. v. 17. & corrigabimur. 2. Tim. 2. v. 12. Resurrectioni ipsius similes, Rom. 6. v. 5. Montanea leuitas, 2. Cor. 4. v. 16.

Deinde veto hæc quæ supra diximus in nobis debent excitare desiderium emigrandi ex hac vita. Quia enim hic dum transimus vallem lachrymarum Psalm. 84. v. 7. tot sumus obnoxii calamitatibus, cur non cupiamus esse cum Christo. & dissolui, vt melius sit nobis, Ph. 2. v. 23. Cupiamus liberari cum omni creatura, Rom. 8. v. 19. Desideremus superindui, 2. Corinth. 5. v. 2. Vt esset labor & dolor Psalm. 90. v. 10. & fletus, Psalm. 30. v. 6.

NOTA.

Not
ta in fune
fuit. An.

Ecce my
nismus, om
in memento
Canet en
inmutabim
corruptibili
um.

Mitum
explicatio
sterium co
gatores Sol
tin quod
sue plurim
bimus iraq
uocabimus
1. Qui
2. Quo
3. Quæ
Quæ lan
abcondita
quam hic, 8

Potant G
uouissimum

NOTA. Extat vberior huius Thematis tractatio tradita in funere illustri D. Joannis Baronis in *Sprinzenstein*/r. An. 1504. 21. Feb. typis excusa.

F I N I S.

T H E M A L V I I.

1. Cor. 15. à v. 51. ad 54.

Ecce mysterium dico vobis. Non omnes quidem obdormiemus, omnes tamen immutabimur in puncto temporis, in momento oculi per extremam tubam.

Canet enim & mortui resurgent incorruptibiles & nos immutabimur. Oportet enim corruptibile hoc induere incorruptibilitatem & mortale hoc induere immortalitatem.

D I S P O S I T I O.

Mirum profecto fuerit, si non huius loci lectionem & explicationem attentissime audiamus: partim quod mysterium continet: (sumus enim alias mysteriorum indagatores solliciti, & sæpe plus quam par est inquirimus) partim quod audimus, non omnibus esse moriendum. Hoc sane plurimis esset nuntium exoptatissimum. Considerabimus itaque hæc omnia diligentissime, & tria præcipue notabimus.

1. Qui non sint morituri, sed tantum immutandi.
2. Quomodo & quando futura illa immutatio.
3. Quare illa immutatio sit necessaria.

Quæ sane omnia verè sunt mysteria, carni & sanguini abscondita: nusquam etiam reuelata in scripturis, præterquam hic, & 1. Thess. 4. v. 15. & seq.

I. Pars.

Putant simpliciores nonnulli, tum demum venturum nouissimum diem, cum omnes homines fuerint mortui,

O o 5

ideo